

החלטה בערר לפי סעיף 16 לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג - 2002

שהוגש על ידי העוררת-גב' [REDACTED] בעניין החלטת ד"ר מיכאל שרגנהיים, רופא וטרינר עירוני במועצה האיזורית חוף הכרמל, מיום 5.4.07 שלא לחדש/ לבטל רישיון לכלבתה העוררת.

ביום 29.4.07 קיימתי במשרדי שימוע לצדדים הנוגעים בדבר, שמעתי את דבריהם של ד"ר שרגנהיים, גב' [REDACTED] ובא כוחה עוה"ד טל ושל מר שאול לפיד, מנהל צער בעלי חיים – חיפה.

לאחר ששמעתי את כל הצדדים, עיינתי במסמכים שהוגשו לי ושקלתי את השיקולים הנוגעים לעניין ובכלל זה הסכנה לביטחון הציבור, לבריאותו ולשלומו, החובה לקיים את הוראות החוק, ונסיבותיו המיוחדות של המקרה ובכלל זה נסיבותיה האישיות של העוררת, הסבריה והתחייבויותיה, החלטתי **לאפשר החזרת הכלבה לידיה של העוררת, בכפוף למילוי כל דרישות החוק וקבלת רישיון להחזקת הכלבה כדון, בתנאים שיפורטו להלן.**

ואלו נימוקי החלטתי:

העוררת היא הבעלים של כלבה כבת שנתיים מגזע אמסטוף מעורב מס' שבב [REDACTED], בשם [REDACTED] (להלן – הכלבה). המדובר בכלבה שהיא הכלאה של גזע מסוכן ולכן מוגדרת ככלבה מסוכנת לפי החוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג – 2002 (להלן – החוק).

העוררת מחזיקה בכלבה מאז חודש אפריל 2006. העוררת מעולם לא קיבלה רישיון להחזקת הכלבה כנדרש לפי תקנה 2 לתקנות להסדרת הפיקוח על כלבים, תשס"ה – 2005 ולפי תקנה 3 לתקנות להסדרת הפיקוח על כלבים (יבוא והחזקה של כלבים מסוכנים), התשס"ה – 2005 (להלן – תקנות הכלבים המסוכנים).

העוררת לא דאגה לבצע ניתוח עיקור בכלבה, כנדרש על פי תקנה 6 לתקנות הכלבים המסוכנים וגם לא קיבלה היתר בכתב להחזיקה מבלי שעוקרה כנדרש בתקנה 6א לתקנות הנ"ל.

העוררת לא גידרה ונעלה את החצר בה הוחזקה הכלבה באופן שימנע מהכלבה אפשרות לצאת ממנה, כנדרש בתקנה 4 לתקנות הכלבים המסוכנים. כתוצאה מכך, ביום 2.4.07, תקפה הכלבה, כלבתה של הגב' [REDACTED], ונשכה את הגב' [REDACTED] ופצעה אותה ביד שמאל, באופן שגרם לחתך לאורך האגודל ולדימום (להלן – אירוע הנשיכה).

במהלך 24 השעות שלאחר אירוע הנשיכה נדרשה העוררת להודיע על כך לרופא ממשלתי ולהביא את הכלבה למאורת הבידוד, כנדרש לפי סעיף 4 לפקודת הכלבת, 1934, אולם לא עשתה כן.

ד"ר שרגנהיים הודיע לעוררת ביום אירוע הנשיכה שעליה להביא את הכלבה לתחנת ההסגר של עיריית חיפה ביום 4.4.07, מכיוון שיום ה- 2.4.07 היה ערב חג הפסח, ותחנת ההסגר היתה סגורה. העוררת מסרה שלא הסגירה את הכלבה מכיוון שאינה מכירה את ד"ר שרגנהיים באופן אישי, הוא אינו מטפל בכלבה ואין לו מספיק ראיות או הצדקה לכך. לבסוף, ב- 5.4.07 בשעות הלילה המאוחרות, לאחר שד"ר שרגנהיים הגיע לביתה של העוררת, הוסגרה הכלבה ונמסרה למאורת הבידוד.

ד"ר שרגנהיים החליט ביום 5.4.07 לא לתת לעוררת רישיון להחזקת הכלבה בשל הפרות החוק שתוארו לעיל ומכיוון שלדעתו העוררת אינה אחראית להחזיק בכלב מגזע מסוכן (הודעה ומכתב מיום 5.4.07). על החלטה זו עררה העוררת בפני, לפי סעיף 16(א) לחוק.

הדיון בערר נקבע ליום 29.4.07. ביום 18.4.07 החלטתי שעד להחלטה בערר תוחזק הכלבה בהסגר.

בערר טענה העוררת בפני שהכלבה מטופלת כבת משפחה, מעולם לא המליטה ואין כוונה לזווגה, עברה אילוף, מזוגה נח, ומקרה הנשיכה היה חד פעמי. העוררת טענה שהכלבה מוחזקת בדרך כלל עם רצועה ומחסום פה, ומוחזקת בבית סגור ברוב שעות היממה. העוררת יתומה מהורים והכלבה חשובה לביטחונה האישי. העוררת הודיעה שעזבה את עין הוד ובימים אלה מתגוררת אצל קרובי משפחה בעתלית, וזאת עד ליום 15.5.07, בו תעבור להתגורר בחיפה. במכתבה אלי כתבה העוררת שהיא מתחייבת לבצע בכלבה ניתוח עיקור מיידי עם שחרורה במרפאת צער בעלי חיים – חיפה, להחזיקה בחצר מגודרת כיאות, ולהחזיקה מחוץ לבית רק עם מחסום ורצועה כחוק. לאור כל זאת, ביקשה העוררת שאורה על החזרת הכלבה לחזקתה.

בא כוחה של העוררת, עו"ד טל טען שאי הדיווח על מקום המגורים הוא טכני ולא מהותי, לעוררת לא היתה יכולת לגדר את החצר כיאות כי התגוררה בשכירות ובעל הדירה לא אישר את ביצוע התיקונים, ושאינן להתייחס לטענות בדבר אירועי תקיפה נוספים, בהם היתה מעורבת הכלבה, מכיוון שלא היו בפניו של ד"ר שרגנהיים בעת ההחלטה.

ד"ר שרגנהיים תיאר במכתבו אלי את השתלשלות העניינים ואת טיפולו מאז אירוע הנשיכה, הדגיש את מחדליה של העוררת לדווח על מגוריה בעין הוד, לבצע עיקור בכלבה או לקבל היתר לכך, לגדר את החצר בה הוחזקה הכלבה כיאות ואי שילוט כנדרש, את סירובה למסור את הכלבה למאורת הבידוד, גם כאשר נדרשה לכך מפורשות על ידו, ואת הימנעותה מלקיים את הבטחותיה. לאור זאת סבור ד"ר שרגנהיים שאין זה אחראי לתת לעוררת רשיון להחזיק הכלבה.

בדיון טען בפני ד"ר שרגנהיים שיש לבחון שאלת מתן הרישיון משני היבטים: מסוכנותה של הכלבה ומידת האחריות שהוכיח הבעלים לצורך החזקתה. ד"ר שרגנהיים טען כי לאור מחדליה של העוררת מצד הבעלים, הפרות החוק מצידה, היא אינה אמינה או אחראית דיה כדי להחזיק בכלבה מסוכנת.

ד"ר שרגנהיים פעל על פי סמכותו לפי סעיף 3 ו-13(ד) לחוק, בהחלטתו לסרב לתת רישיון להחזיק הכלבה לעוררת. החלטתו של ד"ר שרגנהיים ניתנה בסמכות והיא סבירה וראויה בכל קנה מידה, נוכח הפרות החוק החוזרות מצידה של העוררת, הן באי קבלת רשיון, הן באי ביצוע ניתוח עיקור והן בתנאי החזקת הכלבה. חומרה מיוחדת ונוספת אני רואה בכך שהעוררת נמנעה מלהסגיר את כלבתה לאחר שנדרשה לכך, תוך סיכון חמור לבריאות הציבור והפרה של פקודת הכלבת.

בניגוד לנטען בפני אינני סבור שאי הדיווח על שינוי מקום מגוריה של העוררת הוא פגם טכני. אכיפת החוק להסדרת הפיקוח על כלבים ופקודת הכלבת ברשויות המקומיות מוטלת בראש ובראשונה על הרופא הווטרינר העירוני. אי הדיווח על שינוי במקום המגורים פוגע פגיעה אנושה ביכלתו של הרופא הווטרינר העירוני לבצע את תפקידו, מסכלת את אכיפת החוק ומסכנת את הציבור ושלומו.

טענותיו של ד"ר שרגנהיים בפני, לעניין האחריות הנדרשת להחזקת כלב מסוכן ובמיוחד כלב שהוכיח בהתנהגותו שהוא אלים ותוקפני – מקובלות עלי לחלוטין. לאור כל שתואר לעיל אינני סבור שהעוררת הפגינה את מידת האחריות הנדרשת על מנת להחזיק בכלב מסוכן, ועל כן החלטתו של ד"ר שרגנהיים בעניין, שלא להעניק לה רשיון להחזיק הכלבה היתה סבירה וראויה.

יש לדייק ולהבהיר שמכיוון שהכלבה הוחזקה ללא רשיון כלל, הרי שמשמעות החלטתו של ד"ר שרגנהיים אינה ביטול או אי חידושו של רישיון קיים אלא הימנעות ממתן רשיון כלל ועיקר.

ראוי לציין עוד, ממכתבו של ד"ר תדהר קליין מיום 6.4.07, אשר הוגש על ידי העוררת, עולה כי הכלבה היתה מעורבת בשני אירועי נשיכה ביום 17.1.07 וביום 16.2.07. לכן אין בידי לקבל את טענתה וטענת בא כוחה שלא היתה מעורבת באירועי תקיפה נוספים.

בנסיבות העניין, לולא הצהירה העוררת שהיא עוברת להתגורר בחיפה החל מיום 15.5.07, ספק אם הייתי מוצא לנכון להתערב בהחלטתו של ד"ר שרגנהיים.

יחד עם זאת, מכיוון שהעוררת עזבה את עין הוד והיא עוברת להתגורר בחיפה החל מיום 15.5.07, ורק בשל נסיבותיה האישיות, הצהרותיה שהבינה את חומרת המעשים והתחייבויותיה שלא לחזור עליהם, וכן לאור הצהרותיו של מר שאול לפיד בפני, לעניין התחייבותו האישית לסייע לעוררת ולבצע את ניתוח העיקור, אני מחליט כדלקמן:

- א. הכלבה תועבר לידי מר שאול לפיד, מנהל צער בעלי חיים חיפה.
- ב. מר שאול לפיד ידאג לבצע ניתוח עיקור בכלבה.
- ג. מייד לאחר ביצוע הניתוח, תגיש העוררת בקשה לרישיון להחזיק כלב לרופא הווטרינר העירוני של עיריית חיפה, ד"ר דרור דגן, אשר יבדוק אם מתקיימים כל התנאים הנדרשים בחוק לצורך קבלת הרישיון ויחליט, על פי שיקול דעתו ובהתאם לחוק, האם לתת לעוררת רישיון להחזיק הכלבה.
- ד. החלטתי זו בצירוף הפרוטוקול וכל המסמכים הנוגעים לעניין יועברו לעיונו של ד"ר דגן.

ד"ר משה חיימוביץ
מנהל השירותים הווטרינריים

תאריך: